

tíðindablaðið

Utgevari: p/f sosialurín

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurín. Prent: p/f pressan 1981

Postsmoga 76.
3800 Argir,
telefon 11820

sosialurín

Kompleksið hjá sambandsflokkinum

oddagrein

HUGFLOG oddagreinskrivarans í Sambandstátuni Dimmalætting er mangan stórt. Tó soleiðis at skilja, at oddagreinir hansara sjáldan so mikið sum bera brá av, hvat Sambandsflokkurin vil í føroyskum politikki, men heldur skumpar ábyrgdina frá sær, og gevur øllum øðrum enn Sambandsflokkinum nakra ábyrgd fyri politisku gongd samfelagsins. At vísa á gongdar leiðir frammyvir sær Dimmalætting onga sum helst orsök til.

MEN HVÍ skuldu teir tað, og hvussu skuldu teir verið førir fyri tí? Fyrr hevur Sambandsflokkurin verið til at tala við. Men síðani núverandi formaður floksins, Pauli Ellefsen — heimsins stórsta politiska NULL, fekk fult ræði á flokkinum, hevur verið so ísakalt.

IKKI NÓG mikið við tí, at hann stýrir Sambandsflokkinum púra einsamallur við hjálp av sjei at kvøðuneytum á tingi, stýrir hann eisini floksins blaði, Dimmalætting. Og úrsliðið er hareftir.

SUM STÓRSTA endamál sær Dimmalætting í at káva útyvir evna- og ráðaløysi lógmanns, og tað er eitt stórt arbeiði, í oddagreinum, í lesarabrevum, í tíðindagreinum verður hetta roynt.

HERFYRI undraðist oddagreinskrivarin í sama blaði á, at føroyingar høvdu fingið eitt ferjukompleks, og frøddist yvir, at tað var Sambandsflokkinum at takka, at

eingin ferja varð keypt. Politiskur stórsigur!

MEN NÚ sær út sum Dimmalætting og Sambandsflokkurin hava fingið eitt annað kompleks. Og tað er, at vit ikki hava arbeiðsloysisstuðul í Føroyum. Men, sum vant, er tað sjálvandi ikki Sambandsflokkurin, sum skal vera við til at fremja arbeiðsloysisstuðulin, men undanfarna landsstýrið. Tað tykist, sum sambandsmenn halda, at øll vandamál eru løyst, bert vit fáa eina skipan, hareftir arbeiðsleys kunnu fáa sín stuðul.

MEN HETTA LOYVA vit okkum at ivast í. Lat tað vera sagt eina ferð enn, at vit hava einki imóti arbeiðsloysisstuðuli, og mugu ásanna, at hesin er avgjørt neyðugur í dag. Tí arbeiðsloysi er stórt, og sær ikki út til at minka í bræði. Í hvussu er ikki so leingi okkara lögmaður eitur Pauli Ellefsen.

TAÐ HEVÐI tó verið betur, um prátið um arbeiðsloysisstuðul ikki var so aktuelt, sum tað er. Um hetta landsstýrið hevði víst stórri vilja til at seta í verk fleiri arbeiðsplass heldur enn at lagt arbeiðsplass niður, sá betri út. Men hetta eru so avleiðingar av núverandi sokallaða sparilandsstýrinum. Vit ávaraðu imóti tí, áðrenn tað tók við, og nú siggja vit, hvør fekk rætt. Vit vónaðu ikki, at úrsliðið bleiv so vánaligt, sum vit óttaðust fyri, men takka verið fyrst og fremst okkara lógmanni er hann við til at koyra hetta land og hetta fólk út í eitt tilikið ófóri, sum vit kenna aftur frá teirri tíðini tá hansara partamenn og javnlíkar ráddu fyri borgum fyri triati árum síðani.

Arbeiðsloysisstudningur ella arbeiði til allar hendur

politisk viðmerk-ing

Serliga Dimmalætting, forsprakari Sambandsflokksins, hevur ferð eftir ferð »harmast« Javnaðarflokkin, tí hann ikki í tøkum tíma ferði ígjøgnum arbeiðsloysisstuðulslóg-gávu. Tí, sigur Dimmalætting, tað er ábyrgd,

og í allar máttar skyld Javnaðarflokksins, at vit í dag ikki hava eina alment skipaða arbeiðsloysisstrygging. Tað var Javnaðarflokkurin, sum sat við ábyrgdini tey mongu árin, tá hesin studningur atti at verið gjøgnumfördur, endurtekur Dimmalætting. Í letuni er tað Sambandsflokkurin, sum situr við hesi ábyrgd, og haðani kunnu vit eftir øllum at døma ikki rokna við nokrum tilikum, men alvaratos, vit høvdu ikki

rokna við nokrum?

Men tá sama blað síðan leggur eftir Javnaðarflokkinum, tí hann ikki í tøkum tíma syrgdi fyri, at ein arbeiðsloysisstrygging nú er til taks, fyri so at gera tað lættari hjá teimum borgarligu at leggja skyldina á Javnaðarflokkin fyri at »hava gjort eina arbeiðsloysisstrygging«, hvør skal siga, »skapt arbeiðsloysi«. Og Dimmalætting hevði tá sagt: »sjálvsagt er tað Javnaðarflokkurin, sum hevur

Rættleiðing til rættleiðing

Rúni Nolsøe skivur »Rættleiðing« í bløðunum 4. maí, har hann setir »Sörvags Arbeðarafelag« undir. Sigast skal alt fyri eitt, at hinir stjórnarlimirnir eru spurdir, og veit eingin av teimum um greinina. — so er nokk sagt um hetta!

Hesa ramsuna sendir hann til Dimmalætting og helst øll hini bløðini, uttan heimild frá stjórnini og undirskrivur felagsins vegna, meðan hann sigur seg at hava haft stjórnarfund 29. um eina avsannan, sum skuldi staðið í bløðunum sama dag. Hetta hevði hann lovað okkum. Tað er vitnisfast og í hesum hevði hann alla stjórnina í S. A. við sær!!!

Skilið tað, hvør ið vil! Men hetta kundi kanska tikið glansin av reyða 1. maí rumblinum, meðan ein litil lýsing í Oyggjatið-indi lættari kundi »smuttu«. Óvanligt, men,

— við hesum, ið oman fyri stendur og við at lesa grein okkara 1. maí umaftur, so er tað mesta av hesi rættleiðing afturvíst. Bert nokur itriv afturat.

Citat frá Rættleiðing Runa: »Burtursæð frá at sumt ikki er heilt beint endurgivið í Arbeðinum, eitt nú hótandi skriv um avgerðina til arbeiðsstøðg á fundi við flakafólk, er endurgevingin tað, sum bleiv sagt við blaðið».

Hvussu er so við avsannan Runa í Oyggjatið-indi og hvussu er so við undirskrift Runa viðv. sáttmálanum og vátan hansara aftaná um fulla undirtøku við hesum???

Hevundin til 50 ára minningarrít F.A., lýsti stevnu felagsins við heitinum: »Saman tí standið! Hesa receptina hevur R.N. so ikki brúkt í hesum føri. Vit eru altíð tilreiðar at samarbeiða, bæði við

stjórn Sörvags Arbeðarafelags, sum vit, sum fyrr sagt, hava havt reiðuliga gott samarbeiði við, og um so er, eisini sjálfvan Runa Nolsøe, um hann veruliga vil samarbeiða, men tað skal ikki verða undir diktati ella formyndarskapi av OFML.

Rúni endar »rættleiðingina« við at siga, at vit hava skyldu at greiða fakfelagsfólki í Føroyum, (ja, longur nýtist nokk ikki at fara,) hvat endamálið er við hesi dalking. Endamálið var at afturvísa ljót og ónáslig ósannindi og Rúni slapp at velja, um hann vildi frikenna seg, ella hann vildi vera latur verja hjá »Arbeðinum«. Hann valdi hetta seinna, — og fekk byttuna, — tí verri!

Føroya Arbeðarafelag
Ingeborg Vinther, form.
Jóh. Olsen, skr.
Tórshavn 4.5.1982

gjørt at vita hava arbeiðsloysi, hvi hevði hann annars gjort eina arbeiðsloysisstrygging, meðan einki arbeiðsloysi var?

Men spurningurin er ikki so, sum Dimmalætting letst. Hon er nú í grundini ikki so kúbytt, sum hon ofta letst. Dimmalætting veit fullvæl, at Javnaðarflokkurin hevur yvirhovur ikki ligið á lani, heldur ikki í spurninginum um arbeiði til flest øll, um spurningin um arbeiðsloysisstrygging.

Javnaðarflokkurin metti, at vit fyrst og fremst skuldu virka so, at vit fingi ikki eina stuðul merkta av arbeiðsloysi. Um vit brúktu peningin til at fáa arbeiðsloysisstuðul heldur enn at syrgja fyri at leggja peningin til virkissskapandi endamáli, so ferdu vit ikki ein rættan javnaðarpolitikk.

Javnaðarflokkurin metti tað harafturimóti fyrst vera neyðugt at fáa í lag eina sjúkradagpeningaskipan fyri tímaltal o.o. Javnaðarflokkurin vil fremja ein politikk, sum tryggjar, at vit hava arbeiðsplassini um alt landið.

Vit hava vist á hesa leið, vit hava av øllum alvi lagt okkara politikk soleiðis fram, at tað á ongum sinni skal sigast, at vit ikki mettu stóru uppgávuna vera: arbeiðsplass fram um arbeiðsloysi. Teir borgarligu siga nú tað óvutta. Tað arbeiðsloysi, sum nú er í landinum, er aleina av teirra ávum. Men vit hava eisini metti tað at vera týðningarmikið at hava eina arbeiðsloysisstrygging.

Vit hava verið við til at byggja upp ein arbeiðsloysisgrunn. Eru framvegis fúsir til, at tað al-

menna leggur meira pening í. Men hvat var meira sjálvsagt og rimuligt enn, at fakfeløgini sjálvi funnu fram til, hvussu ein arbeiðsloysisstuðul skal skipast? Hvi ikki loysa spurningin á henda hátt?

Og hvi ikki lata limirnar sjálfvar og arbeiðsplassini lata avisan pening beinleiðis til hetta endamáli.

Tað atti at verið mikið meira sjálvsagt, enn eisini at leggja hesa uppgávu til skattaborgaran at gjalda. Og harafturat meti eg, at skipanin hevði verið munin betri umsitin av arbeiðarafeløgnum sjálvum.

Fremsta uppgávan hjá tí almenna má vera at bera so í bændi at tað eru nóg nóg arbeiðsplass.

Tað vil vera óðamannaverk at lata teir borgarligu flokkarnar sleppa frá at hugsa um annað enn bara at fáa eina skattalóg, sum sleppur teimum múgvandi at skalta og valta við so nógnum avskrivningum og frádráttum sum gjørligt. Vit sou lagið nú aftur í vár.

Hetta er tað teir vilja. Teir vilja nú knappiga hava ein arbeiðsloysisstuðul betaltan av tí almenna. Hvi? Jú, fyri at vaska hendur sínar. Fyri at sleppa undan at skula standa til svars fyri samfelagnum, tá teir leggja eitt arbeiðsplassið niður fyri og annað eftir.

Soleiðis, sum vit fleiri ferðir longu nú hava sæð hesa stuttu tíð, teir borgarligu hava valdað í Tinganesi.

Vit eiga at halda teir fastar í tí, at tað meira er skylda hins almenna at halda arbeiðsplassini uppi enn at avloysa hesa skyldu við arbeiðsloysisstuðli eftir borgarligum

sniði, sum so skal vera ein sovikkoddi hjá somu borgarligu.

Skipamálið, Smyrlamálið, er bert eitt dømi, men eitt gott dømi um borgarligt ábyrgdarloysi og klandursermi. Hvussu mong arbeiðsplass eru ikki farin fyri skeyti har og hvussu mong arbeiðsplass fara ikki aftrat av orsökum teirra flokka, sum í dag sita við leiðsluni í Tinganesi?

Og so skulu vit lata okkum »spisa av« við at gera eina arbeiðsloysisskipan til teirra at dusa sær í?

Er stórsta ynski føroyinga at liva av neyð og elendigheitsnáði Breckmans — fyri síðan at verða hunddálkaðir av hasum slagnum! Slíkan politikk verja vit ikki við til! Tað megu teir borgarligu sjálfvir um.

Tann dagin, tá allar aðrar royndir eru tømðar, kunnu vit gera stig til eina almenna arbeiðsloysisstrygging, tá kunnu vit lata arbeiðsloysisstuðulspengar. Men ikki so leingi tað eru ríkiligir møguleikar at geva øllum arbeiði fyri hendur sínar. Feløgini kunnu sum sagt sjálvi finna loysnina og eiga at fáa almennan stuðul. Ikki óvugt.

Men um viljan hjá Sambandinum ivist eg í. Um teir vilja seta virði aftanfyri orð síni, so kundu teir fyrri langari tíð havt sett nýggja forsorgarlóg í verk, sum Javnaðarflokkurin hevði gjort klára til framleggu longu í janúar 1981. Men tað mátti ikki henda. Tí er lógin útsett til janúar 1983 av Sambandsins ávum. Hon hevði hjálpt mongum illa fyrikomnum.

J. Lindenskov